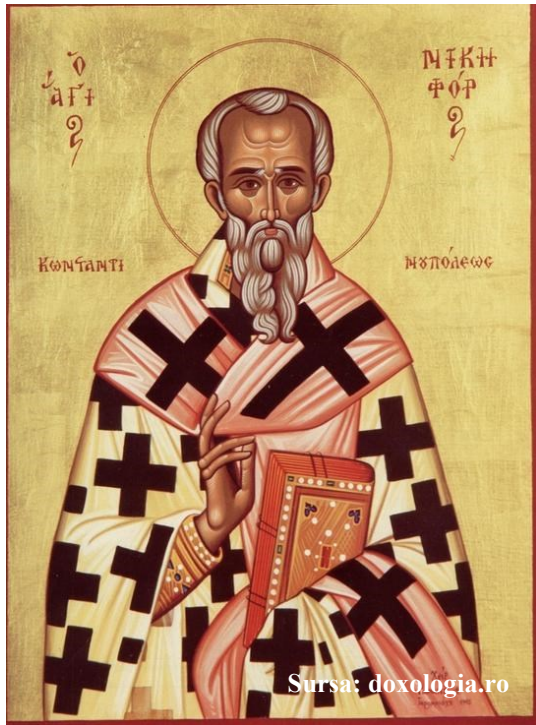

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a cincea după Paști (a Samarinenței)

**Astăzi, 2 iunie:
Sfântul Ierarh Nichifor,
Patriarhul Constantinopolului**

Troparul Sfântului Ierarh Nichifor Mărturisitorul, Patriarhul Constantinopolului,

glasul al 4-lea
Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării te-a arătat pe tine turmei tale adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sârăcia cele bogate. Părinte Ierarhe Nichifor, roagă pe Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

**Cântarea 1
Glasul al 4-lea
Irmosul**

Adâncul Mării Roșii cu urme neudate, pedestru trecându-l Israel cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul crucii,

puterea lui Amalic în pustiu a biruit.

Stih: Sfinte Părinte Nichifor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.
Pe față ai arătat că fapta este suire privirii. Pentru că în dreptându-ți sufletul cu fapte, Nichifore prefericite, preales l-ai intraripat către privirea cea desăvârșită.

Stih: Sfinte Părinte Nichifor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.
Fiindu-ți cuvântul înfrumusețat cu faptele și viața, și s-a arătat împodobită cu cuvântul, cuprinsule de Dumnezeu Nichifore. Pentru aceasta Hristos te-a pus pe tine pe scaunul cel preainalt.

Stih: Sfinte Părinte Nichifor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.
Leon ticălosul, bolind de eresul lui Mamoņa și lovindu-se de tine ca de o piatră tare, s-a sfărâmat. Și unirea înțelepciunii tale s-a făcut un lucru minunat, Sfinte Nichifore.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Omorându-ți cugetele cele de pe pământ prin ajunare și sufletul îndreptându-ți cu sânguință, Nichifore de Dumnezeu insuflăte, ai ajuns către limanurile odihnei celei neînvaluite.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).
Tămăduit-ai zdrobirea omenirii, Preacurată și ai născut pe Făcătorul a toată lumea, Care ne-a ridicat pe noi, cei ce eram surpați prin căderea strămoșilor, Mireasă a lui Dumnezeu.

Evanghelia Duminicii
Ev. Ioan 4, 5-42

În vremea aceea a venit Iisus la o cetate a Samariei, numită Sihar, aproape de locul pe care Iacov l-a dat lui Iosif, fiul său. Și era acolo fântâna lui Iacov. Iar Iisus, fiind ostenit de călătorie, s-a așezat lângă fântână și era ca la al șaselea ceas. Atunci a venit o femeie din Samaria să scoată apă. Iisus i-a zis: Dă-Mi să beau!, fiindcă ucenicii Lui se duseseră în cetate ca să cumpere de mâncare. Femeia samarineancă l-a zis: Cum Tu, Care ești iudeu, ceri să bei apă, de la mine, care sunt femeie samarineancă? Pentru că iudeii nu au amestec cu samarinenii. Iisus a răspuns și i-a zis: Dacă ai fi știut darul lui Dumnezeu și Cine este Cel Ce-ți zice: Dă-Mi să beau, tu ai fi cerut de la El și ți-ar fi dat apă vie. Femeia l-a zis: Doamne, nici găleată nu ai și fântâna e adâncă; de unde, dar, ai apa cea vie? Nu cumva ești Tu mai mare decât părintele nostru Iacov, care ne-a dat această fântână și au băut din ea el însuși și fiii lui și turmele lui? Iisus a răspuns și i-a zis: Oricine bea din apa aceasta va înseta iarăși, dar cel ce va bea din apa pe care i-o voi da Eu, în veac nu va mai înseta, căci apa pe care i-o voi da Eu se va face în el izvor de apă curgătoare, spre viață veșnică. Femeia a zis către El: Doamne, dă-mi această apă, ca să nu mai însetez, nici să mai vin aici să scot. Iisus i-a zis: Mergi și cheamă pe bărbatul tău și vino aici. Femeia a răspuns și a zis: N-am bărbat. Iisus i-a zis: Bine ai zis că nu ai bărbat, căci cinci bărbați ai avut și cel pe care îl ai acum nu-ți este bărbat. Aceasta adevărat ai spus. Femeia l-a zis: Doamne, văd că Tu ești Proroc. Părinții noștri s-au închinat pe acest munte, iar voi ziceți că în Ierusalim este locul unde trebuie să ne închinăm. Și Iisus i-a zis: Femeie, crede-Mă că vine ceasul când nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim nu va veți închina Tatălui. Voi vă închinați căruia nu știți; noi ne închinăm Căruia știm, pentru că mântuirea din iudei este. Dar vine ceasul, și acum este, când adevărații închinători se vor închina Tatălui în duh și în adevăr, că și Tatăl astfel de închinători își dorește. Duh este Dumnezeu, și cei ce l-au închinat trebuie să l-au se închine în duh și în adevăr. l-a zis femeia: Știm că va veni Mesia, Care Se cheamă Hristos; când va veni, Acela ne va vesti nouă toate. Iisus i-a zis: Eu sunt, Cel ce vorbesc cu tine. Dar atunci au șosit ucenicii Lui. Și se mirau că vorbea cu o femeie. Însă nimeni n-a zis: Ce o întrebi? sau: Ce vorbești cu ea? Iar femeia și-a lăsat găleata și s-a dus în cetate și a zis oamenilor: Veniți să vedeți un om care mi-a spus toate câte am făcut. Nu cumva Aceasta este Hristos? Și au ieșit din cetate și veneau către El. Intre timp, ucenicii Lui îl rugau, zicând: Învățătorule, mănâncă. Iar El le-a zis: Eu am de mâncat o mâncare pe care voi nu o știți. Ziceau, deci, ucenicii între ei: Nu cumva l-a adus cineva să mănânce? Iisus le-a zis: Mâncarea Mea este să fac voia Celui Care M-a trimis pe Mine și să săvârșesc lucrul Lui. Nu ziceți voi că mai sunt patru luni și vine secerișul? Iată, zic vouă: Ridicați ochii voștri și priviți holdele, că sunt albe pentru seceriș. Iar cel ce seceră primește plată și adună roade spre viață veșnică, pentru că împreună să se bucure și cel ce seamănă și cel ce seceră. Căci în aceasta se adevărește cuvântul: Că unul este semănătorul și altul secerătorul. Eu v-am trimis să secerăți ceea ce voi n-ați muncit; alții au muncit și voi ați intrat în munca lor. Și mulți samarineni din cetatea aceea au crezut în El, pentru cuvântul femeii care mărturisise; Mi-a spus toate câte am făcut. Deci, după ce au venit la El, samarinenii îl rugau să rămână la ei. Și a rămas acolo două zile. Și mult mai mulți au crezut pentru cuvântul Lui. Iar femeii îi ziceau: Credem nu numai pentru cuvântul tău, căci noi înșine am auzit și știm că Acesta este cu adevărat Hristos, Mântuitorul lumii.

Tot astăzi, 2 iunie: Cinstirea Icoanei Maicii Domnului din Kiev-Bratsk

Icoana Maicii Domnului din Kiev-Bratsk a fost așezată la început în Biserica Sfinților Boris și Gleb din orașul Vyshgorod (lângă Kiev), unde a apărut în mod miraculos în anul 1654.

În anul 1662, când Rusia era în război cu Polonia (1659-1667), orașul a fost ocupat de tătarii din Crimeea, care luptau de partea poloneză, provocând pierderi grele. Sfânta Biserică cu hramul Purtătorilor de pătimiri Boris și Gleb a fost pângărită și distrusă. Dar purtarea de grijă a lui Dumnezeu a păstrat icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului, care a fost dinainte scoasă din biserică și purtată de-a lungul Niprului. Moaștele sfinților au fost ascunse sub o criptă.

Râul a purtat icoana până la sectorul Podol din Kiev, de unde a fost preluată cu bucurie de către creștinii ortodocși care au dus-o la Mănăstirea Bratsk. Descrierea icoanei se găsește în registrul de proprietate al bisericii Mănăstirii Kiev-Bratsk, din anul 1807.

Există un imn despre icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Mănăstirea Kiev-Bratsk, alcătuit imediat după anul 1692.

Icoana Maicii Domnului din Kiev-Bratsk este prăznuită de patru ori în timpul anului: 6 septembrie, 10 mai, 2 iunie și sâmbăta din săptămâna a cincea a Postului Mare. Toate aceste zile sunt închinare arătării miraculoase din anul 1654 a sfintei icoane.

Icoana originală nu a fost conservată. Copia a fost pictată urmând întru totul originalul și este în prezent așezată

în

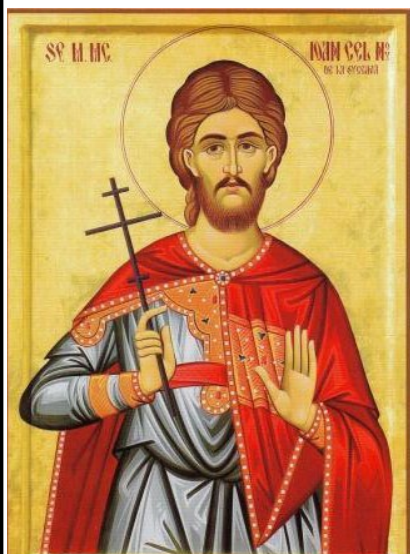

Mănăstirea Acoperământului Maicii Domnului din Kiev.

Sursa: foto și text, doxologia.ro

Tot astăzi, 2 iunie: Sfântul Mare Mucenic Ioan cel Nou de la Suceava

Sfântul Mucenic Ioan cel Nou de la Suceava, ale cărui moaște se află de 600 de ani în țara noastră, s-a născut în orașul Trapezunt, în jurul anului 1300, din părinți binecredincioși și foarte iubitori de Hristos. Fiind negustor de mărfuri, ca și tatăl său, evlaviosul Ioan a plecat cu corabia din orașul natal spre Cetatea Albă de la gurile Nistrului, aflată pe atunci în stăpânirea tătarilor închinători de idoli. Pe Marea Neagră a avut mai multe discuții de credință cu un negustor venețian, anume Reiz. Dar,

văzându-se biruit în cuvinte de fericitul Ioan, care mărturisea și apăra cu zel dreapta credință ortodoxă, venețianul a hotărât să se răzbune asupra lui.

Sosind în Cetatea Albă, Reiz l-a pârât pe Ioan la maimarele cetății, cum că ar dori să se lepede de credința ortodoxă și să se închine soarelui și idolilor păgânești. Dar Ioan, mărturisind pe Hristos cu mare tărie și curaj, a fost dat la grele chinuri și bătăi, pentru a se lepăda de

adevăratul Dumnezeu. Apoi, văzându-l statornic în dreapta credință și gata să-și dea viața pentru Sfânta Evanghelie, a fost și mai mult bătut și târât pe ulițele Cetății Albe, legat de coada unui cal neînvățat, până când un iudeu fanatic i-a tăiat capul cu sabia, fiind în vârstă de numai 30 de ani. Noaptea, văzându-se cor de îngeri și făclii aprinse în jurul trupului său, sfintele lui moaște au fost luate cu cinste și așezate în biserica ortodoxă din Cetatea Albă. Aici au stat 70 de ani, făcând multe minuni și vindecări de boli.

În anul 1402, la 2 iunie, moaștele Sfântului Mucenic Ioan, numit „cel Nou”, au fost aduse cu mare cinste din Cetatea Albă de trimișii voievodului Alexandru cel Bun și au fost așezate în biserica „Mirăuților” din Suceava, vechea capitală a Moldovei, devenind astfel cel dintâi sfânt ocrotitor și grabnic ajutor al moldovenilor. În anul 1589, moaștele Sfântului Ioan de la Suceava au fost strămutate din vechea biserică domnească în noua catedrală zidită de Bogdan al III-lea, unde se află până astăzi.

După ce au stat un timp în Mitropolia din Iași, în anul 1686 moaștele Sfântului Ioan cel Nou au fost luate de oastea poloneză a lui Ioan Sobieski, împreună cu evlaviosul Mitropolit Dosoftei și cu o mare parte din tezaurul țării, și duse lângă Liov. După 97 de ani de înstrăinare, la 13 septembrie 1783 sfintele sale moaște au fost readuse cu mare cinste la Suceava și s-au așezat în vechea biserică domnească, unde se află și astăzi.

Pomenirea lui se face în Biserica Ortodoxă Română la 2 și la 24 iunie.

(Arhimandritul Ioanichie Bălan, Patericul românesc, Editura Mănăstirea Sihăstria, pp. 75-76)

Iubirea hiperprotectivă a părinților pentru copil îl sufocă și îi frânează dezvoltarea

Există relația simbiotică sau hiperprotectivă, atunci când părintele își iubește copilul atât de mult încât îl sufocă. În psihologie, acest tip de atitudine părintească se numește hiperprotecție. Un asemenea părinte controlează fiecare mișcare a copilului, ținând permanent „mâna pe puls”: „Ce simte el acum, la ce se gândește, cu ce se ocupă?” Toate acestea pot ajunge să poarte amprenta constrângerii. Cu siguranță, grija părintească și atenția sunt foarte importante pentru copil, dar ce se întâmplă dacă îi este monitorizat fiecare pas? Mama și tatăl care își educă copilul în asemenea manieră îi încetinesc radical dezvoltarea. Copilul pur și simplu nu se poate maturiza, rămâne infantil, dependent, fără a putea tăia cordonul ombilical emoțional care îl leagă de părinți.

Ce consecințe poate avea acest tip de relație pentru un copil

În primul rând e vorba de frecvențele dificultăți care survin în relațiile cu sexul opus: chiar și când copilul devenit adult este capabil să-și creeze propria familie, mama hiperprotectivă se va implica atât de mult, încât se poate ajunge la divorț și la întoarcerea fiului „risipitor” acasă. O altă consecință posibilă a unei astfel de atitudini sufocante poate fi alcoolismul fiului. În neputința sa de a-și crea propria familie, de a se descoperi pe sine, el „fuge” de realitate în dependență, ca să se poată autoafirma măcar cât de cât, fie și în stare de ebrietate, pierzându-și autocontrolul. O altă consecință serioasă a grijii părintești sufocante o reprezintă bolile psihosomatice pe care le poate suferi copilul (astm, obezitate, neurodermită etc.). În acest fel, boala devine o legătură puternică între el și mama sa.

Cauza hiperprotecției parentale

În primul rând, mama – mai rar tatăl – care promovează o astfel de relație hiperprotectoare cu copilul fuge, de fapt, de propriile probleme – de sentimentul singurătății, al angoasei și al vidului lăuntric. În acest caz, copilul este chemat să umple golurile din lumea sufletească a părintelui.

În al doilea rând, o cauză frecventă a hiperprotecției parentale sunt relațiile conflictuale, nesatisfăcătoare, dintre soți. În acest caz, copilul acționează ca un „tampon” în relația dintre părinți, nepermițând conflictului să iasă la suprafață. Nu sunt prea rare încercările de a salva familia „de dragul copilului” – și atunci, asupra lui se năpustește, literalmente, toată dragostea neîmplinită a mamei ca femeie, luând câteodată forme monstruoase – de pildă, atunci când fiul devine pentru mamă un substitut emoțional sui generis al soțului.

Un alt motiv este **fobia pierderii copilului**, care se manifestă atunci când mama se teme în mod patologic că o să-și piardă copilul, e îngrozită de perspectiva îmbolnăvirii lui, și, de aceea, îl învăluie cu grija și protecția sa. Baza în formarea unei astfel de relații este stresul sau situațiile dificile din viața mamei: îndelungata așteptare a gravidității, bolile grave suferite de copil, accidentările care îi pun în pericol viața etc.

Există multe cauze, dar rezultatul este unul singur – **copilul nu se dezvoltă deplin, nu-și descoperă individualitatea**. Cel mai important lucru pe care îl uită părinții este faptul că Dumnezeu le-a dat copilul ca pe un dar, ca să fie educat pentru Dumnezeu, nu pentru ei înșiși. Să-l educe și să fie lăsat să plece la timp!

Sfântul Ioan Hrisostom compară familia cu un cuib în care pasărea îi hrănește pe pui nu pentru ca aceștia să rămână acolo pentru totdeauna, ci pentru ca să învețe să zboare atunci când le vor crește aripile și vor prinde puteri.

Aș vrea să dau încă un citat: „Copiii voștri nu sunt ai voștri. Ei sunt fiii și fiicele vieții, care se prelungeste pentru ea însăși. Ei vin prin voi, dar nu de la voi, și, astfel, ei sunt cu voi, deși nu vă aparțin. Puteți încerca să fiți ca ei, dar nu-i puteți face asemenea vouă. Pentru că timpul nu se întoarce înapoi și nu așteaptă ziua de ieri. Voi sunteți niște arcuri din care copiii voștri sunt trimiși înainte ca niște săgeți vii.” (Egumenul Evmenie)

E foarte important ca părintele să înțeleagă aceste adevăruri și să facă tot ce îi stă în putere pentru a se schimba. Din păcate, nu se întâmplă mereu acest lucru.

(sursa: text și foto, doxologia.ro, **Elena Morozova**, *Educarea copilului: dificultăți și soluții*, editura Sophia, București, 2018, pp.40-46)

Astăzi slujba de resfințire a mănăstirii Bârnova

La începutul acestui an, s-au încheiat lucrările ample de restaurare a ansamblului mănăstiresc ctitorit de voievodul

Miron Barnovschi, la Bârnova. Astăzi, începând cu ora 8.00, înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Teofan, în fruntea unui

mare sobor de preoți va săvârși slujba de resfințire. Detalii în numărul viitor al publicației noastre. (Cronicar)

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)

Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697

Voluntari:

*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei

*Administratori site parohie/pagină facebook:

Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei

* Alte activități: Paul Sârbu, Irina Coman, Valentin Burlacu

www.parohiatomacozma.ro,

parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO95 BTRL RONC RT06 6735 6201, Banca Transilvania, CIF: 11198095.

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

•Duminica, 2 iunie,

- ora 8.00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie

•Vineri, 7 iunie 2024,

- 18:00 Slujba Agheasmei și Acatistul Sfintei Învierii, cu rugăciuni de mulțumire, precum și dezlegări și rugăciuni pentru diferite trebuințe; citirea pomelnicelor care se poartă la biserica noastră

- Taina Sfintei Spovedanii, pentru cei care doresc

•Sâmbătă, 8 iunie 2024,

- 07:00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, urmată de Pomenirea morților

- 18:00 Slujba Vecerniei

- Taina Sfintei Spovedanii, pentru cei care doresc

Libertatea

Odinioară, pe când mai era comerțul cu sclavi, în piața unui oraș a fost adus împreună cu alții, un tânăr sclav, zvelt și voinic, pentru a fi vândut.

El ura lanțurile, ura stăpânirea, ura toată această înjosire umană.

Expus în mijlocul pieței, în dogoarea soarelui, el hotărî în sinea lui să nu se dea bătut și în eventualitatea că va fi cumpărat să nu lucreze pentru noul lui stăpân.

Deodată negustorul îi rosti numele și-l prezentă cumpărătorilor ca pe un băiat de toată isprava și bun de muncă pentru mulți ani înainte "Eu n-am să muncesc", rosti apăsător tânărul sclav.

Negustorul însă nu-i dădu nici o atenție și continuă să-i menționeze vârsta, statura și greutatea, căutând astfel să-i urce prețul.

Suma creștea treptat și sclavului nu-i venea a crede că valorează atât de mult.

Numărul cumpărătorilor se micșora odată cu creșterea prețului, până nu mai rămaseră decât doi care țineau să-l cumpere cu orice preț.

Când se anunță o cifră mai presus de orice închipuire, unul din cei doi negustori îl cumpără și-l luă cu dânsul.

N-am să muncesc, nici cu vorba nici cu bătaia!

Ajungând acasă, în loc să-l ducă într-o cocioabă pentru sclavi, stăpânul îl duse în fata unei case frumoase și-i spuse:

"Iată locuința ta"! „Mulțumesc, dar eu tot refuz să muncesc”.

"Nu-ți cer să muncești. Poți să stai aici cât vei pofti. Eu te-am cumpărat ca să-ți redau libertatea”.

"Să-mi redați libertatea, întrebă sclavul”?

„Da, răspunse noul stăpân”!

„Atunci sunt gata să vă slujesc cu toată dragostea întreaga viață”!

Acest exemplu este o imagine pală a ceea ce a făcut Iisus Hristos pentru noi pe Cruce, când a plătit prețul maxim, sfârșirea trupului, vărsarea sângelui și moartea pe cruce, pentru a ne răscumpăra din sclavia satanei și al păcatului:

"Știind că nu cu lucruri stricacioase, cu argint sau cu aur, ați fost răscumpărați din viața voastră deșartă, lăsată de la părinți, ci cu scumpul sânge al lui Hristos, ca al unui miel nevinovat și neprihănit." (1Petru 1,18-19).

Istorieară primită prin poșta electronică